

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 26 kwietnia 1950 r.

Nr 18

T R E S C:

U S T A W A

Poz.: 152 — z dnia 4 kwietnia 1950 r. o zakazie uboju zwierząt hodowlanych 207

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

153 — z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie określenia zawodów i specjalności, do których stosuje się przepisy o zapobieżeniu płynności kadr pracowników 208

R O Z P O R Z Ą D Z E N I A:

154 — Ministra Leśnictwa z dnia 27 marca 1950 r. w sprawie ochrony niektórych zwierząt łownych 209

155 — Ministra Oświaty z dnia 7 kwietnia 1950 r. w sprawie zmian organizacyjnych w Szkole Głównej Planowania i Statystyki w Warszawie 210

152

U S T A W A

z dnia 4 kwietnia 1950 r.

o zakazie uboju zwierząt hodowlanych.

Art. 1. 1. Zakazuje się uboju zwierząt hodowlanych zarówno na cele aprowizacyjne i przemysłowe, jak i dla własnego gospodarstwa domowego. Zwierzętami hodowlanymi w rozumieniu niniejszej ustawy są:

- 1) krowy, buhaje, maciory, knury, owce i tryki, zapisane do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych w myśl ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 40, poz. 349 i z 1946 r. Nr 32, poz. 203),
- 2) ogiery i klacze, zapisane do ksiąg stadnych koni w myśl ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 23, poz. 154),
- 3) zarejestrowany przychówek żeński i męski po krowach, maciorach, owcach i klaczach, wymienionych w pkt 1 i 2,
- 4) krowy, świnię, owce i klacze z widomymi oznakami ciąży,
- 5) rozplodniki uznane w rozumieniu ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określi w drodze rozporządzenia zasady, tryb oraz władze, właściwe do rejestrowania przychowku, wymienionego w ust. 1 pkt 3.

3. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego może w drodze rozporządzenia ograniczać w określonych rejonach na określony czas ubój gospodarskich zwierząt użytkowych i ich żeńskiego przychowku.

Art. 2. Przepisom art. 1 nie podlegają:

- 1) zwierzęta, określone w art. 1 ust. 1 pkt 1, 2 i 3, które utraciły cechy, stanowiące podstawę wpisu do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych, czy też ksiąg stadnych koni, oraz przychowek, który utracił cechy, stanowiące podstawę zarejestrowania w myśl art. 1 ust. 2,
- 2) rozplodniki, określone w art. 1 ust. 1 pkt 5, które utraciły cechy, stanowiące podstawę ich uznania,
- 3) zwierzęta, podlegające ubojowi z konieczności w rozumieniu art. 2 lit. c pkt 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1923 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 60, poz. 454 i z 1938 r. Nr 18, poz. 132),
- 4) zwierzęta, podlegające zabiciu z urzędu w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 77, poz. 673 i Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1933 r. Nr 27, poz. 245 oraz z 1948 r. Nr 49, poz. 373).

Art. 3. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określi w drodze rozporządzenia tryb oraz władze, właściwe do orzekania, że zwierzęta utraciły cechy, stanowiące podstawę wpisu do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych, czy też do ksiąg stadnych koni, że przychowek utracił cechy, stanowiące podstawę zarejestrowania, oraz że rozplodniki utraciły cechy, stanowiące podstawę ich uznania.

Art. 4. 1. Ubój zwierząt gospodarskich w rzeźniach i innych zakładach uboju może być dokonywany za okazaniem zaświadczenia w formie adnotacji na świadectwie pochodzenia stwierdzającego, że zwierzę nie jest zwierzęciem hodowlanym w rozumieniu art. 1 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 5 bądź że utraciło cechy zwierzęcia hodowlanego (art. 2 pkt 1 i 2).

2. Przepisy ust. 1 nie dotyczą wypadków, przewidzianych w art. 2 pkt 3 i 4.

3. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określi w drodze rozporządzenia tryb i organa, właściwe do wydawania zaświadczeń, przewidzianych w ust. 1.

Art. 5. 1. Kto wykracza przeciwko przepisom art. 1 ust. 1 i art. 4 ust. 1 oraz zakazom, zawartym w rozporządzeniu, wydanym na podstawie art. 1 ust. 3 niniejszej ustawy — podlega karze aresztu i grzywny do 500.000 zł albo jednej z tych kar.

2. Mięso i przetwory, pochodzące z uboju zwierząt, objętych art. 1, ulegają przepadkowi.

Art. 6. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą dekret z dnia 22 grudnia 1945 r. o ochronie hodowli zwierząt gospodarskich (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 2, poz. 12 i z 1949 r. Nr 18, poz. 112).

Art. 7. Wykonanie ustawy porucza się Ministrom: Rolnictwa i Reform Rolnych, Handlu Wewnętrznego i Administracji Publicznej.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb - Kociol*

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

153

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 kwietnia 1950 r.

w sprawie określenia zawodów i specjalności, do których stosuje się przepisy o zapobieżeniu płynności kadr pracowników.

Na podstawie art. 2 i 5 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o zapobieżeniu płynności kadr pracowników w zawodach lub specjalnościach szczególnie ważnych dla gospodarki społecznej (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 107) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuły wymienione w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o zapobieżeniu płynności kadr pracowników w zawodach lub specjalnościach szczególnie ważnych dla gospodarki społecznej, paragrafy zaś bez bliższego określenia — paragrafy niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Przepisy ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o zapobieżeniu płynności kadr pracowników w zawodach lub specjalnościach szczególnie ważnych dla gospodarki społecznej stosuje się do niżej wymienionych osób bez względu na rodzaj posiadanych przez nie kwalifikacji:

- 1) zatrudnionych w urzędach, zakładach i instytucjach państwowych oraz uspołecznionych przedsiębiorstwach produkcji przemysłowej, komunikacji, łączności:
 - a) inżynierów, techników, budowniczych, majstrów, lekarzy weterynaryjnych, geologów, mierniczych i geodetów,
 - b) głównych i starszych księgowych oraz równorzędnych im pracowników w działach finansowych,
- 2) lekarzy, felczerów i innych osób, posiadających wykształcenie sanitarne i zatrudnionych w administracji służby zdrowia,
- 3) traktorzystów zatrudnionych w uspołecznionej produkcji rolnej oraz w zakładach i przedsiębiorstwach produkcję tę obsługujących.

§ 3. 1. Zawiesza się na czas do dnia 31 grudnia 1951 r. prawo rozwiązywania umów o pracę lub stosun-

ku służbowego bez potrzeby wydawania nakazów przewidzianych w art. 3 przez następujące grupy pracowników objętych przepisem § 2:

- 1) inżynierów, techników, budowniczych, majstrów zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlanych i budowlano-montażowych lub w działach (służbach) budowlanych i budowlano-montażowych innych przedsiębiorstw,
- 2) inżynierów i techników, zatrudnionych w przedsiębiorstwach projektowych i konstrukcyjnych lub w działach (służbach) projektowych i konstrukcyjnych innych przedsiębiorstw,
- 3) inżynierów i techników, zatrudnionych w przedsiębiorstwach melioracji rolnych i wodnych,
- 4) wymienionych w § 2 pkt 1 lit. b i pkt 3.

2. Właściwy minister może wyrazić zgodę na rozwiązanie umowy o pracę lub stosunku służbowego przez pracownika objętego przepisem ust. 1, jeżeli względ na dobro urzędu, zakładu, instytucji lub przedsiębiorstwa nie stoi temu na przeszkodzie. Minister może uprawnienia swe w tym przedmiocie przelać na podległe mu organa i instytucje lub dyrekcje przedsiębiorstw bezpośrednio mu podległych.

§ 4. 1. W stosunku do pozostałych pracowników, wymienionych w § 2, a nie objętych przepisem § 3, obowiązków określony w art. 1 powstaje z chwilą doręczenia nakazu (art. 3).

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustali wzór nakazu w drodze zarządzenia.

§ 5. W stosunku do osób, posiadających uprawnienie do wykonywania zawodu lekarza, zatrudnionych w urzędach, instytucjach, zakładach lub przedsiębiorstwach, nie podlegających Ministrowi Zdrowia, nakaz można wydać jedynie w porozumieniu z Ministrem Zdrowia.